

ÜZENET a venezuelai magyar evangéliumi
keresztyénekhez. xxlx. évf. 7. sz. 1980

Karácsony Jézus születésének az ünnepe. Megérkezésének úgy örülünk, mint a szülői otthon nagyon régen várt levelének. De, amint a hazai levelet előbb fel kell bontanunk és elolvasnunk, hogy édes otthonunkról, szeretteinkről megtudjunk valamit, úgy kell Isten kijelentésbe is belemélyednünk, hogy Jézus születésének titkát megértsük. Az atyai ház drága levele a Biblia, melynek olvasása feltárja az ádventi ígéretek, láthatóvá teszi Jézus életét, tanítását és feletet ad Jézus halálának és feltámadásának üdv történeti értelméről. A keresztyén embernek azért jelent olyan sokat a minden vasárnapi templomozás, mert az igehirdetések ezeket magyarázzák. Isten megváltói szeretete olyan nagy, hogy azt az emberi elme nem is tudja felfogni mindaddig, amíg a hit alázatával meg nem hajlunk előtte.

Hiveinket mindig biztatjuk rendszeres templomozásra, mert ott az Ige maga szólal meg a számukra. Advent különösen alkalmas ilyen kezdésre, mert az egyházi év rendszerint az üdv történet rendszeres kifejtésének is a kezdete. De mindennek felett az ádventi Király a mi személyes megváltásunkra jön hozzánk, hogy nekünk is örök életünk lehessen.

Ádvent! — Nincs csendülő hangzása magának a szónak, és mégis cseng. Nem a fülünkben, hanem a szívünkben. A gyerekszemek felragyognak rá. Szá-
molni kezdik: hányat alszunk még? A karácsonyfára gondolnak, meg az ajándé-
kokra. De van köztük, aki az Ajándékra is igazán gondol, a kimondhatatlanra.
Isten csodálatos ajándékára. „Mert úgy szerette a világot, hogy az ő egyszülött
Fiát adta!”

Olyan jó együtt örülni a gyermekekkel és örülni a Gyermekeknek! Olyan jó,
olyanná lenni, mint ők, és olyanná lenni, mint Ő! Olyan jó, gyönyörködni
Öbenne, hogy „Őt szemlélvén, elváltozunk”!

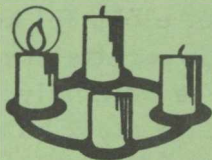
Ádvent — jövetel. Az Ő jövele. Jézus jött az ő mennyei dicsőségéből, hogy
megváltson engem magának és megnyissa nékem az elveszett és elsötétedett, de
visszavett és megdicsőült paradicsom ajtaját!

Jézus jönni fog hatalommal és dicsőséggel. Hazaviszi az övéit és jön ítélni-
uralkodni a földön.

A kegyelemteljes múlt idő és a csodálatos jövő idő között azonban itt van
a jelentőségteljes jelen idő.

Jézus jön ma is Lelke által minden szívbe, amely hallja Őt és megnyílik
előtte. Jön oda, ahol még sohasem volt valóságos helye, trónja, hanem csak
vendégfogadás szállása, jászola. Sőt jön és zörget még ott is, ahol észrevétlenül
detronizálta és kitessékelté őt a meglangyosodott szív. Úgy, amint Jézus fenti
igéje a laodiceaiakat leplezi le ebben. Akiben ez a jövetel először vagy újra
valósággá lett, az valóban boldog karácsonyt ünnepelhet, s félelem nélkül te-
kinthet a földi jövődőbe és Jézus jövetelén át az örök jövődőbe.

Nincs nagyobb boldogság a földön, — nincs a mennyben sem, mint maga
Jézus, aki jött, — jön, — és jönni fog. — Áldott ádventet!

GYULEKEZETUNK ÉLETÉBŐL;

"Örüljete az örülökkel, sirjatokaa
a sirókkal." Róm. 12:15

Osztozunk Vladár Istvánék örömeiben, akiknek
szerető leányát Patriciát vezette oltár-
hoz Kraft Péter, október 25.én.

A házasságukat Ft. Gróza József, rk. kath.
és Puky Akos ev. lelkész áldották meg.

Osztozunk Dr Puky Pálék gyászában.

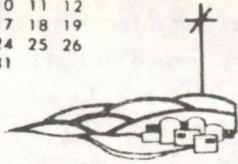
Az élet és halál Ura magához szőlította Puky Ferencet nov. 3. án Budapesten 72 éves korában. Az elhunytban Dr Puky Pál testvéröccsét vesztette el. Gyülekezetünk tagjai Puky Péter, András és Ákos unokaöccsei és Puky Kriszta Tarlósné és Puky Mária Vladárné unoka-hugai szerető nagybácsijukat gyászolják.

A Presbitérium nov. 19. én tartotta gyűlést. Részletek "Lelkész szemmel" c. rovatban.

Nöegyletünk nov. 24. tartotta közgyűlését özv. Dr. Nyerges Miklósné otthonában. A vásár bevételeiről hallottunk részletes és az ellenőrök által elfogadott beszámolót. Elhatározták, hogy egy kérdő ívet küldenek azoknak a női egyháztagoknak, akik eddig nem vettek aktív részt a közös női munkában. A másik fontos döntés a SZERETET-VENDÉGSÉG programjának a megbeszélése. Ez a Szeretetvendégség december 21. én lesz megtartva az esti 6 órai istentisztelet után. Ez uton is kérjük testvéreinket, hogy dacára a kései dátumnak, emlékezzenek december 21. re, jöjjenek el és vegyenek részt az istentiszteleten is 6 órakor.

Az ÜZENETNEK ebben az évben ez lesz az utolsó száma, mivel a nyomda 12. én bezár. Így itt közöljük karácsonyi köszöntésünket is, kívánva mindenkinek áldott és boldog ünneplést. Akik szereteteikhez utaznak, találjanak ott lelki erősödést és térjenek vissza hozzánk jó egészségben. Akik itthon lesznek, azokat pedig várjuk a templomba úgy Karácsonykor valamint az ádventi istentiszteletekre. Karácsony napján megterítjük a kegyelemet asztalát is Úrvacsora vételéhez.

S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

1980-ban december 28. án tartunk hálaadó istentiszteletet az elmúlt esztendőért. 1981-ben pedig az első istentiszteletünk január 4. én lesz.

Külön adomány borítékokat mellékelünk az Üzenet mai számához. Legyen ajándékunk a hála igaz kifejezője, hogy egyházunkat általa szolgálatra képessé tegyük és ez által is hirdesse életünk Isten dicsőségét.

Üzenet gyermekeink szüleikhez:

Tudatában vagyok annak, hogy legdrágább kincsünk gyermekeinkben vannak. Azt is tudom, hogy az Egyház "veteményes kertje az iskoa" de éppen azért tudom, hogy sokkal többről van szó, mint csupán tanításról. Gyermekeinket nevelni kell megálás és nagy figyelemmel. Ez azonban harmonikus átgondolást kíván tőlem is és a szülőtől is. Addig, amíg, amíg, amíg erre sor kerül azt kérem, hogy ahol lehet tanítsák meg a konfirmandus koru gyerekekkel a Miatyánkot és a Hiszekegye-et. (ajánlatos a spanyol szöveggel való összevetés és megértés).

Akiknek a gyermekei 12 éven aluliak, azoktól pedig az alanti szöveg megtanítását kérem:

Halld egy bárányt ismerek:
Szót fogadni nem szeret;
Pásztorától elfutott,
rossz utakra így jutott.

Halld, halld, halld,
a bárány én vagyok,
Am de Jézus megtalált
s el nem hagyott.

HAMAR KIALVÓ MAGYAR LÁNGOK

Szüzek az éjszakában,
kialudt mécsű, meglankadt szüzek,
oly ismerős nekem az arcotok.
Tudom, tudom: ti erre jártatok
és ittátok gémeskutak vizét
és ettétek az Alföld gabonáját
és megkóstoltátok Tokaj borát
s bejártátok a délibáb hazáját.
Azért él az az ismerős, rokon
vonás megsápadott orcátokon.

Talán innét is indultatok el
égő méccsel a Vőlegény elé.
Úgy lobogott a mécs.
Úgy lobogott szívetekben a vágy.
Úgy lobogott a lelketek tüze.
Bennetek minden csupa lobogás volt!
Mélységes éj borította a távot...
Ti nem bántátok: frissen, ernyedetlen
lángolt a mécs fölemelt kezetekben,
— lángolt egy ideig.
De a Vőlegény késett egyre még.
Olaj nem volt elég.
A lángok kialudtak:
a vágy, a mécs, az éltető remény.
Hajnal nem pirkadt az ég peremén.
A Vőlegény
bizony már el se jó.
És tovább várni nincs hit, nincs erő.
Lelankadtak a fölemelt karok,
porba hervadt a lélek reménysége:
„Olyan boldogan, bátran bízva vártam.
Minek már? Vége!”

Szüzek az éjszakában,
kialudt mécsű, meglankadt szüzek,
úgy véd titeket bennem valami.
Nincs nehezebb, mint bátran, szépen
várni,

Mint mindig-égő méccsel állni,
ha a kémlő szem hiába figyel,
ha semmi biztatás és semmi jel,
sehol semmi.
Olyankor jobban esnék megpihenni.
Akkor könnyebb
kaput tártani a keserű közönynek
és nem várni tovább.
De jaj, akkor már hiába rivall
a kürt, zendül a menyegzői dal,
vonul a boldog, ünneplő sereg.
Kialudt mécsű, kintrekedt szüzeknek
szeméből már csak fájó könny pereg.

Szüzek az éjszakában,
Kialudt mécsű, meglankadt szüzek,
oly ismerős nekem az arcotok.
Valami fájó, keserű rokonság:
hogy nagyon, forrón, égve várjatok,
de ne a célig, mindhalálíg.
Most mégis megtagadlak titeket.
Utam az utatoktól messze válik.
Várni akarok! Kitartóan várni.
Nem elcsüggedni, elernyedni gyáván.
A lankadó reménnyel szembeszállni,
túlnőni bátran minden kétely árnyán.
Nagy mégis-hittel emelni a mécszet
és várni, várni! Krisztus el nem késhet.

T. E.

Nt. Brachna Gábor így nyilatkozik önmagáról:

Bölcsömet a Körösparti Athénben ringatták, Szarvason. Ott jelölték meg a régi Magyarország geográfiai központját. Számomra jó sokáig úgy látszott, hogy még a világnak is Szarvas a közepe.

Iskoláimat azon ősszel kezdtem, amikor az I-ső Világháboru zivatara eltemette a világ békéjét.

Lelkészi pályámre több iskolából szedgettem össze alap ismereteimet. Sopronban a Pécsi Tud. Egyetem Teol. Fakultásán tanulta. Majd Philadelphiában, New Yorkban és Oberlinban. Amerikai utam előtt 1931-ben avattak lelkésszé Budapesten.

Gyülekezeti szolgálatot végeztem Magyarországon Csömörön, Szegeden és Makón. Az Egyesült Államokban: New Yorkban és Cleveland mindkét gyülekezetében.

Szolgálatom terhét és örömét nagy hűséggel és kitartással osztotta meg velem feleségem, akit ti Eti néninek hívhattok. Ő már az Egyesült Államokban született, iskoláit is ott végezte ő magyar pap néni; lett belőle. Van egy huga, aki szintén magyar lelkész felesége, Nt. Markovits Pálné. A hqrmadik kislányból tanárnéni lett egy középiskolában. ill. igazgató néni.

Isten két gyermekkel áldott meg, amit két unokával tetézett, hogy teljes legyen az örömünk. Ha Isten is úgy akarja, majd bemutatatom őket, mert megigérték, hogy meglátogatnak.

Prédikációimra igyekeztem mindig úgy készülni, hogy tudtam hogy hiveimnek szüksége van arra, hogy megértsék, milyen utmutatást nyujt Isten Igéje. Ugy éreztem, hogy a lámpás feladata az, hogy mutassa az utat

minden időben. De mindenek felett abban a hitben élek, hogy Istent úgy tudum megérteni ha Jézus életére, tanítására és megváltói munkájára figyelek.

Amikor ezeket a sorokat írom az iroda öreg írógépén sok hibával, már három hete lesz annak, hogy köztetek vagyok. Caracas még zavarba hoz de a Ti magatartástok nál inkább bízható. Köszönöm hogy, jók vagytok hozzánk, hogy szeretitek ezt a mi kis magyar Sionunkat, igyekeztek támogatni egymást ebben a drága és egytlen közösségben Szeressétek is egymást, mert a mi kis magyar népünknek nincs ehol testvére ezen a nagy világon.

Láttátok már ősz hajamat s így nem kell magyaráznom, hogy miért nem vállalkozhattunk hosszabb maradásra. De, amíg itt vagyunk, az az imádságos kéresem, hogy járjatok szorgalmasan a templomba, hogy Jézus megismertessen benneteket is az örök élet vizével. Akkor majd ha egykor találkozunk, újra örülni fogunk egymásnak, mint akik minden bizodalmutat Istenbe vetették, mert elfogadták Jézust Megváltójuknak."

Istenem, boldog vagyok, hogy van templomod,
ahol közvetlenül hozzáam beszélsz,
ahol bűnbocsánatot, megtisztulást és nyugodalmat adsz nekem,
ahol könnyebb imádkoznom, hálát adnom és dicséretet mondanom,
ahol Fiaid önmagát adja az Úrvacsorában,
ahol megélhetem a közösséget az élőkkel és azokkal is, akik már régen eltávoztak,
ahol kiemelsz kicsinyes világomból és mindent hatalmas összefüggéseidben láthatok.

Szívből köszönöm mindezt Néked, Istenem.

A Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet köszönti
Nt. Brachna Gáborékat.

Nagytisztelű Esperes Ur és Eti Nagytisz-
teletű Asszony: Amikor ezeket a sorokat
A gondviselő Úristen hozta
és vezette hozzánk! Amikor egyedül marad-
tunk s a pesszimisták hangulata szerint va-
lóban arra kellett gondolnunk, hogy ebben az
életben nem lesz többé magyar papunk, az
önök betartott szava újra élesztette vágyain-
kat.

Mindnyájunk nevében köszöntöm és kérem
Isten áldását munkájukra. Érezék jól magu-
kat közöttünk; erőben, jó egészségben tölthes-
sék el azt a pár hónapot, mely időre Istenünk
kifürkészhetetlen akarata hozzánk vezette
Önököt. Munkájukban mindenkor számíthatnak
a Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet támogatására

Kérjük a jó Istent, hogy munkájuk, mag-
vetésük jó talajra hulljon és a mi gyülekezeti
életünkben is áldott gyümölcsöt teremjen.

Isten hozta a mi új lelkész házaspárun-
kat!

Éva Nyerges de Matute

TISZTÍTS MEG ENDEM

Istenem, Te ismered minden gondolatomat
és kívánságomat.

Semmit sem titkolhatok Előtted.

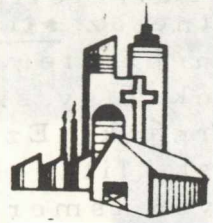
Tisztíts meg szívemet és minden
gondolatomat,

és éleszd fel lelkemet Lelkeddel,
hogy szerethesselek Téged és
dicsőségedre éljek.

(Ma így imádkoztatok.)

LELKÉSZI SZEMMEL

Mit tárgyaltak

a presbitériumban?

Protestáns egyházi tradícióink szerint gyülekezeteink vezetésében a lelkész és a gondnok(felügyelő) egyformán osztoznak. Hogy milyen bölcs ez, azt ilyenkor tűnik ki, amikor lelkész nélkül kell vezetni egy gyülekezetet. A caracasiak igen szerencsések, hogy Dr Kezes Béla a gondnok és hogy jó presbiterei vannak. A tárgysorozat 14 pontból állott s még egy rendkívüli kérdést is megtárgyaltak. Ugyanis, az új lelkész, a maga járatlanságában azt tanácsolta, hogy a Presbitérium munkáját bizottságokon keresztül próbálja a gyülekezet életében érvényesíteni. A Presbitérium nem csak megértette az ajánlatot de azonnal meg is alakította a bizottságokat.

A bizottságok lényege az, hogy mint szakcsoport, az ügyeket már a gyűlés előtt ismeri, azok kiviteli lehetőségére tanácsot tud adni és a megvalósításban felelős részt vesz. Természetesen a végső fórum mindenben a Presbitérium. A bizottságoknak meg van a joga arra, hogy önmagát kibővitse. Így megnyerheti azok segítségét, akik az időt igénylő munkát nem tudják vállalni de speciális munkakört annál szívesebben.

A bizottságokat bármikor be lehet szüntetni vagy átalakítani a viszonyoknak megfelelően. Például egy mindenkorre megfelelő vasárnapi iskola rendszer ma elképzelhetetlen. De annál inkább kell megoldani a gyermekek tanítási kérdéseit a családon belül a szülőknek és a gyermekeknek együttesen nyújtott segítséggel. A régi utak és tanácsok ma nem alkalmazhatók. A vezetőségnek is előbb tanulnia kell, hogy tanácsot tudjon adni. Ugy hiszem helyesen neveztük ezt a bizottságot "nevelésügyi bizottságnak".

Felvetettük azt a kérdést, hogy miként lehetne az sztentiszteleteket vonzóbbá és elevenebbé tenni, anélkül, hagyományainkat feladnánk vagy szükséges és méltó kereteit megzavarnánk. Ezta a sok megfontolást igénylő kérdést "liturgiai bizottságra" bíztuk, mert ilyen néven ismerik az egyházi körök.

Az "Üzenet kiadását is bizottságra bízta a Presbitérium, hogy egyházunk tagjainak a hangja rámutathasson a hivek kérdéseire, elsősorban is venezuelai vonatkozásban.

A "pénzügyi bizottság" dolgaihoz nem mert a lelkész hozzá szólni, mert a vezetést eredményesnek látja. Csupán annyit mondott, hogy ezen a téren is érdemes körül nézni, hogy a bizottság tagjai lássák, hogy máshol mit csinálnak.

Az egyházi élet egészségének egyik feltétele az, hogy testvéri kapcsolatot tartsanak mindenkivel. Ezt elsörendüen lehet táplálni a családok rendszeres látogatásával és gyülekezeti összejövetelek útján, ahol megfelelő program nem csak tanulásra hanem kapcsolatok megteremtésére is alkalmat nyújthatnak. A felszólalások mutatták, hogy ezen a téren is bölcs f-gondolásokra van szükség, hogy ne válják sekélyessé. Ez a bizottság "egyházi szolgálat" néven kezdi majd meg tanulmányozást igénylő munkáját.

Mint lelkésznek, az volt az érzésem, hogy megvannak adva egy egészen rendkívüli vezetésnek a feltételei. De mindenkinek világosan kell látnia a célt, melyhez tehetségével kell hozzáállni.

A TÖRTÉNET FOLYTATÁSA

— Édesanyám, meséljen nekünk egy történetet! — A négy parasztfiúcska, akik a meleg kemencepadon ültek, új történetért koldultak és az erdei tanya gazdasszonyát kissé zavarba hozták. Hányszor elmondta már nekik a bibliai történeteket, de mennyi mesét és mondát is. A készlete teljesen kimerült, sok képzelőtehetséggel pedig nem rendelkezett. Mostanában igen fáradt is volt, hiszen egyedül állt helyt a nagy udvarházban, mióta férjét egy szívvroham hirtelen elragadta.

— Gyerekek, meséljetek ti valamit! — ajánlotta azért nekik most, ebben a karácsony előtti időben, amikor olyan meghitten bújtak össze a meleg padkán. Annus, a legidősebb, felsóhajtott. „Olyan nehéz kézimunkám van, folyton számolni kell. Szeretnék holnapra elkészülni vele.” Pali dörmögött, hogy ő nem tud semmit, a különben beszédes Peti pedig bevallotta: nem figyelt az iskolában, amikor a tanítónő magyarázott; a büntetés elvette a kedvét. Eszterke még kicsi, ő nem is jöhet számításba. De azért mindnyájan törték a fejüket valami történeten. És most hirtelen megcsendült odaküint a kapu csengője. Látogató érkezett, amikor már olyan családias itthon minden? Édesanya már meggyújtotta a négy adventi gyertyát a koszorún és karácsonyi fenyőillat terjeng a levegőben. Csakugyan lépések hangzanak. Csöndes sóhajjal megy ki a háziasszony. Megint egy ismeretlen, aki szállást kér. Nem valami bizalomgerjesztő a külseje. Sápadt az arca, sötéten szűrő a szeme. Dehát pont karácsony küszöbén nehéz elutasítani valakit. Betessékelte a konyhába, ételt tett elébe, amit a férfi mohón nyelt magába. Utána Hofer néni nem tudta a szívére venni, hogy a hideg kamrába küldje aludni az idegent, amikor ők olyan otthonosan meleg szobában ülnek. — „Legyetek egymáshoz vendégszeretők zúgolódás nélkül”, — így van a Bibliában, — és a ház asszonya ezt most nemcsak Isten gyermekeire alkalmazta.

Az ismeretlen hamarosan ott ült a gyerekek mellett a hűbos szélén; szívesen szorítottak helyet neki. Segítésre és szívességre nevelt gyerekek voltak. Eszterke bizalommal simult hozzá és kérte: „mesélj nekünk valamit!” A sápadt idegen kissé vonakodva fogott hozzá: „Volt egyszer egy ember...” — „Ahá, mese!” — gondolták a gyerekek. Csak édesanyjuk vette észre, hogy az ismeretlen férfi saját magáról beszél. Fiatalsága sikereiről, kisértéseiről, bukásról, büntetésről és vezeklésről. Hirtelen világos lett előtte, hogy börtönből szabadult embert fogadott be. De nem érzett félelmet. Szánakozó szeretettel nézett rá.

Most azonban hirtelen megszakította az idegen a mesélést, mert maga se tudta a „történet” folytatását. De ni csak, a félnék kis Eszterke tudta! Átfogta az idegen egyik kezét, melegen ragyogó szemmel nézett rá és már mondta is: „És amikor a szegény ember kiszabadult a börtönből, újra olyan lett, mint valamikor jó-kisgyerek korában. Megbánta mind a sok rosszat, szívébe fogadta az Úr Jézust és engedelmes lett neki. Mikor pedig vége lett az életének, azt mondta az Úr Jézus, hogy óerte is meghalt, mindent elfelejt neki, mert minden bűnét megbánta. Befogadta őt magához a mennybe, hogy vele örüljön és boldog legyen.” — Édesanya látta, hogy az idegen arcán könnyecsek peregnek alá. Elhatározta, hogy segít ezen a kisiklott életű emberen. Jó fekvőhelyet készített neki és mikor felgyúltak a gyertyák a karácsonyfán, Benz Mihály is ott állt a gyerekek mellett a fa alatt. Velük hallgatta a karácsonyi evangéliumot. Mélyen meghajtotta a fejét, amikor imádkoztak, és ő is kapott ajándékot.

Karácsony után ottmaradt az erdei tanyán munkásnak. Új életet kezdett. Egy csöndes vasárnapon megnyitotta bűnös szívét háziasszonya előtt és mindent kiöntött. Könnyes szemmel vallotta meg, hogy azon a napon, amikor elbocsájtot-

ták a börtönből, gonosz gondolattal jött a tanyára: vagy segítenek rajtam vagy én segíték magamon. El akarta rabolni a pénzt és világga menni vele, de „a történet folytatása“, amit Eszterke elmondott, beléfojtott minden gonoszt. Reménység ébredt fel benne, hogy Jézus néki is megbocsájt és őt is megszabadítja. Megragadta az Úr feléje nyujtott kezét!

— Igen, Mihály, — mondta az asszony, — amit a kis Eszter mondott, azt maga az Úr adta a szívébe és szájára. Ő valóban mindent megbocsájtott és kegyelemből oda akarja adni néked a mennyet, — mert Ő megbűnhődött helyetted a kereszten.“ — „Igen, enyém is a nagy karácsonyi Ajándék, maga Jézus“, — mondta hálásan ragyogó szemmel a börtönből és kárhozatból szabadult ember . . .

*

Nem akadt-e el valahol a te „történeted“ is? Lásd, Jézusban van folytatása és csodálatos befejezése néked is!

Uj magyar könyvek . . .

Magyar könyvek megjelenése egyben minden magyar ember öröme és büszkesége is. Hiszen íróinknál virágzik ki és fejlődik legmagasabbra a nemzet szellemi és belső világának kifejező készsége és képessége. Amit mi átlag emberek érzünk vagy sejtünk, azt ők fejtik ki csodálatosan szép költészetben vagy fenséges prózában. Az anyaemlő a nemzet és az emberiség milliónyi élménye, amiből ők is és mi is táplálkozunk de azt az írók tudatosítják számunkra, így válunk tovább fejlődő tanítványokká.

Mindnyájan rászorulunk a tanulásra, hacsak valaki illat és zamat nélküli gyümölcsökkel nem kíván megelégedni és életét homályban tengetni.

Elindulásunk előtt három értékes könyvet kaptam az Evangélikus Sajtó Osztálytól. Pár nappal előbb pedig egy clevelandi testvérem

tisztelet meg könyvével, aminek szintén örültem. De a legnagyobb meglepetés itt várt rám, amikor megismerkedtem Tarné-Lévay Pálma most megjelent verses kötetével. A könyvek ismertetésére vissza fogok majd térni, most csak a címeket közlöm, melyek a következők:

Az 5 könyv címei ezek:

1. Gyarmaty Irén: Tedd rám kezed.
2. Turmezey Erzsébet: Emeberré lettél, hogy ember legyek.
3. Dr Káldy Zoltán: A diakónia utja.
4. Simon Bálint: Minden kérdés választ kér.
5. Tarné-Lévay Pálma: Arnyak - kristály cseppek.

Hogyan maradt meg magyarnak Tarné-Lévay Pálma és hogy hogyan volt képes a nemzet nyelvén oly ékesen megszólalni, amikor Törökországban született, Venezuelában tanít spanyol nyelven, olyan kérdés, amire a magyar tudósok sok időt fognak szentelni, hogy azt nekünk megmagyarázzák. Erre tehát tőlük kell választ kérnünk. A költemények szakszerű felméréshöz sincs módom hozzászólni. De azt sejtem, hogy abban a bokrétában, melyben korunk korunk külföldi íróit fogják majd összegyűjteni az Ő neve is szépíti majd annak színeit és sajátos illatát.

Mint olvasó, azt látom, hogy hívő asszony, aki ebben a mi világunkban, a sok új és még meg nem emésztett kérdéseiben is azt keresi, ami a legfontosabb: a harmóniát. Azt a harmóniát, amelyik ki tudja békíteni az embert Teremtőjével és békét tud létrehozni teremtményei között.

De idézzük őt magát, hogy ő gyönyör-
kődtesse és mélyítsen a lelkünkben.

ISTENT FARAGTAM

Istent faragtam,
száz arcút...
Az égék végtelenségében,
a tengerek smaragd tükrében,
kutattam Őt,
mindenütt...
A teremtés után elsuhant,
és csak művészi keze nyomát
hagyta a természetben.
A földet, mintha
árván, magányosan
elhagyta volna
és eltűnt a mindenségben...
Láncra vertem volna
hogy mindig előttem lássam,
és leborulva
csak Őt imádjam...
cél volt az Isten,
az iránytűt kerestem,
emberbe álmodtam,
a természetben lestem;
atomokra szedtem,
majd összeraktam Egy-be...

Mikor szívem nem zakatolt
agyam nem lázadt,
és mikor embertől semmit
de semmit nem vártam,
kitérült az égbolt,
halkan, szelíden, lágyan,
belém símúlt Ő
s én Őt magamba zártam.

Jól nevelet hivek a papot is jó utra térít-
hatik...

Harmadik caracasi autó hajtásom egy szép utcához vezetett. Sopron jutott az eszembe a sok várszerűen épített, félkörökre görbülő ódon utcáival, ahol az ellenséget könnyen lehetett célba venni. És most nem tudtam, hogy védekezni vagy támadnom kell, mert olyan sebesen jöttek szembe a gépek, mintha puskából lötték volna. - Gondoltam, mégse hagyom magam, valahogy én is átélem ezt a furcsa háborút és már indítom is a kocsit, amikor megszólalt a szembe jövő kocsiból Pesti Klára: Rossz utonj jársz Tisztelendő Bácsi, itt csak egy irányban szabad közlekedni s te most szembe hajtasz! Fordulj meg! Meg is fordultam és büszke voltam arra, hogy olyan mondotta, aki a templomban és az életben is tudja a rendet.

Milyen az időjárás Caracasban? "Szárász" mondotta valaki. Nem kell esernyő és esőkabát csak egy ujságpapíros vagy párperces várakozás az eresz alatt s mehetsz tovább. Így volt ez pár millió éve, amióta itt élünk mi magyarok. De most, pont most ez a pár perc 14 óráig tartott s hogy úgy tűnt fel, mintha dézsából öntötték volna?! Ez mutatja, hogy minden törvény alól lehet kivétel.

Viszont - s ezt el kell ismernem, igen jó tanács volt, amikor Leskó Károly lelkész testvérem azt mondotta, hogy vigyázzak a déli órákban s pihenjünk 12 és 3 között. Így mondotta, hogy olyankor csak a turisták és a szamarak mennek a napra sütkérezni, a többiek pihennek az árnyékban. Már látjuk, hogy a siestának mi az értelme.

CONGREGACION HUNGARA
Apartado 68.360
CARACAS 1062

Rev. George Pósfay
THE LUTHERAN WORLD FEDERATION
Route Ferney 150
CH-1211 GENEVE 20 70.Box N°66
Suiza

IMPRESOS

NO COMERCIALES

DECEMBER

PÉNZTÁROSUNK KÉRI

a gyülekezet tagjait, hogy az 1980-as évre felajánlott havi- vagy évi hozzájárulásukat szíveskedjenek befizetni még 12 év lejártá előtt. -

ISTENTISZTELETEINK IDŐRENDJE:

Advent minden vasárnapján d.e. 9-kor.
kivéve dec. 21. én. *21. én a u 6 órákor.*

Karácsony napján ugyancsak d.e. 9-kor
Urvacsora osztással.

Valenciában ugyancsak Karácsony napján
d.u. 5 órákor Urvacsora osztással.

Caracasban év-végi háladó dec. 28. án

1981-ben az első istentisztelet jan. 4. én.

A GYÜLEKEZETI IRODA HIVÓSZÁMA: 33-73-52